

N HANDELSPR - Tarief juwelier - A2
MH/EDJ/AS
743-2016

Brussel, 27 april 2016

ADVIES

over

**EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT OPHEFFING VAN HET
KONINKLIJK BESLUIT VAN 18 JULI 1972 BETREFFENDE DE AANDUIDING
VAN DE PRIJS VAN JUWELEN, UURWERKEN, GOUD-EN ZILVERWERK EN
EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT OPHEFFING VAN HET
KONINKLIJK BESLUIT VAN 23 JANUARI 1984 BETREFFENDE DE
AANDUIDING VAN DE PRIJS VAN KUNSTVOORWERPEN, VOORWERPEN
VOOR VERZAMELINGEN EN ANTIQUITEITEN.**

(goedgekeurd door het bureau op 9 februari 2016,
bekrachtigd door de Hoge Raad op 27 april 2016)

In zijn brief van 18 november 2015 heeft de heer K. Peeters, Vice-Minister en Minister van Werk, Economie en Consumenten, het advies gevraagd van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO over een ontwerp van koninklijk besluit tot opheffing van het koninklijk besluit van 18 juli 1972 betreffende de aanduiding van de prijs van juwelen, uurwerken, goud- en zilverwerk en een ontwerp van koninklijk besluit tot opheffing van het koninklijk besluit van 23 januari 1984 betreffende de aanduiding van de prijs van kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten.

Na raadpleging van de betrokken beroepsorganisaties van sectorcommissies nr. 10, - Technologie en nr. 14 - Technische beroepen¹ en de vertegenwoordigers van de interprofessionele organisaties heeft het bureau op 9 februari 2016 volgend advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de Hoge Raad op 27 april 2016.

CONTEXT

Artikel VI. 3 van het Wetboek van economisch recht (WER) verplicht elke onderneming (met uitzondering van een openbare verkoop) die aan de consument goederen te koop aanbiedt om de prijs schriftelijk en ondubbelzinnig aan te duiden. Indien de goederen te koop uitgesteld zijn moet de prijs bovendien leesbaar en goed zichtbaar aangeduid worden. Echter artikel VI. 7, 2° van dezelfde wet biedt de Koning de mogelijkheid om voor de producten en diensten die Hij aanwijst een vrijstelling te geven van de verplichting om de prijs goed zichtbaar aan te duiden in geval van uitstalling voor verkoop.

Het koninklijk besluit van 18 juli 1972 heeft van deze mogelijk gebruik gemaakt en voorziet dat de verplichte prijsaanduiding op een goed zichtbare plaats in geval van uitstalling voor verkoop niet nodig is voor juwelen, uurwerken, goud- en zilverwerk, wanneer deze prijs hoger is dan 870 euro. Het koninklijk besluit van 23 januari 1984 voorziet voor kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzameling en antiquiteiten eveneens in een vrijstelling wanneer de prijs hoger is dan 1.500 euro.

ALGEMENE BEMERKING

Tijdens de parlementaire zitting 1968-1969 werd in de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van wet betreffende de handelspraktijken omtrent artikel 3 (huidig artikel VI. 7, 2° WER) die aan de Koning de macht verleent om sommige producten van de verplichte aanduidingen van de prijs op goed zichtbare wijze vrij te stellen vermeld dat *“het zo bv. begrijpelijk is dat het voor het groot publiek niet zeer belangrijk is door middel van aanplakkingen de prijs te kennen van bepaalde weeldeartikelen.”*²

In de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de gebruiker werd toegelicht dat wat artikel 2 (huidig artikel VI. 3 WER) betreft *“het kan gebeuren dat in uitzonderlijke gevallen de goed zichtbare aanduiding van de prijs in geval van uitstalling voor verkoop niet absoluut noodzakelijk is voor de voorlichting van de gebruiker. Dat kan enkel in uitzonderlijke gevallen en zeker niet voor produkten met groot verbruik. Zo moeten krachtens de koninklijke besluiten van 18 juli 1972 en 23 januari 1984 prijzen van juwelen en van antiek vanaf een bepaald bedrag niet zichtbaar zijn aangebracht. De reden daarvoor is dat aanzetting tot diefstal moet worden vermeden.”*³

¹ Daarnaast werden ook de Belgische Federatie voor Juwelen en Uurwerken - ARS NOBILIS, de Koninklijke Kamer van de Antiquairs en Kunsthandelaars van België, de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs en BUP (de federale professionele organisatie van galeries in België) geraadpleegd.

² Memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat 1968-1969, nr. 415, 9.

³ Memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat 1986-1987, nr. 2, 34.

In het “Bulletin van de Handelsreglementering” van november 1972 wordt over de rechtvaardiging van art. 3, 2° (huidig artikel VI. 7, 2° WER) vermeld dat “*Het echter eveneens mogelijk is dat het voor de voorlichting van de gebruiker niet vereist is dat artikel 2 strikt wordt toegepast : zo is het bv. aan te nemen dat de prijs van sommige juwelen niet opvallend moet aangeplakt worden, al was het slechts uit voorzorg tegen mogelijke diefstallen. Natuurlijk kan dit slechts gelden voor uitzonderlijke gevallen, waarin een zeer beperkt aantal gebruikers belang stellen en nooit voor massa-verbruiksgoederen : buiten het geval van sommige zeer dure juwelen, zijn sommige antiquiteiten, sommige bontstukken, enz. ter sprake gekomen.*”⁴

STANDPUNTEN

De Hoge Raad is van mening dat de overwegingen uit de memorie van toelichting, zoals zij telkens werden hernomen in de wetsontwerpen, nog steeds gelden.

1. Geen massa-verbruiksgoederen

De handel in kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten en de handel in juwelen, uurwerken, goud- en zilverwerk zijn geen handel in massa-verbruiksgoederen. De meeste objecten zijn uniek. Het is essentieel dat de koper een beslissing kan nemen op basis van de geboden kwaliteit en eigenschappen van het voorwerp eerder dan op de prijs. In de praktijk kan zich de situatie voordoen dat een antiquair een schilderij heeft van een meester waarvan een collega er eveneens een heeft maar met een minder commercieel ontwerp of in een mindere conditionele toestand. Hierdoor is het ene werk op de kunstmarkt meer waard dan het andere. Indien men de koninklijke besluiten zou opheffen zou men de prijs goed zichtbaar moeten aanduiden in geval van uitstalling voor verkoop waardoor een koper vlugger geneigd zal zijn om het goedkoopste werk te kopen zonder met de antiquairs te bespreken waarin het prijsverschil zit. Echter wanneer de prijs in geval van uitstalling voor verkoop niet wordt geafficheerd zal een gesprek ontstaan waarin beide antiquairs hun kunstvoorwerp kunnen verdedigen, waardoor de koper een beslissing kan nemen op basis van de geboden kwaliteit en de specifieke kenmerken eerder dan op de geafficheerde prijs.

2. Veiligheid

De handel in weeldeproducten houdt een verhoogd risico in op inbraak of overval. Veiligheidsmaatregelen en discretie zijn vooral voor deze producten van essentieel belang. De ervaring heeft immers geleerd dat in geval van een inbraak of overval, de inbrekers of overvallers beïnvloed worden door de geafficheerde prijzen om hun keuze te maken. Uit voorzorg tegen mogelijke diefstallen moet de mogelijkheid behouden blijven om de waarden van goederen zoals juwelen, uurwerken, goud- en zilverwerk, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzameling en antiquiteiten vanaf een bepaalde prijs niet meer te affichereren in geval van uitstalling voor verkoop.

⁴ Administratie van de Handel van het Ministerie van Economische Zaken, “Bulletin van de Handelsreglementering”, nr.1, november 1972, p. 31.

BESLUIT

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO wenst dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 juli 1972 betreffende de aanduiding van de prijs van juwelen, uurwerken, goud- en zilverwerk en deze van het koninklijk besluit van 23 januari 1984 betreffende de aanduiding van de prijs van kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten behouden blijven. Wegens de specifieke kenmerken die deze producten bezitten en omwille van veiligheidsredenen mogen deze koninklijke besluiten niet opgeheven worden.

Hij brengt een ongunstig advies uit over deze ontwerpen van koninklijke besluiten.
